

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce: **xxxxx**
zastoupený advokátem Mgr. Pavlem Krausem, sídlem Jitřní 558/8, Praha 4

proti

žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, sídlem Vršovická 1442/65, Praha 10

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 4. 2019, č. j.: MZP/2019/500/780

takto:

I. Rozhodnutí Ministerstva životního prostředí, odboru výkonu státní správy I., ze dne 18. 4. 2019, čj. MZP/2019/500/780, sp. zn. ZN/MZP/2019/500/96, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen na náhradě nákladů řízení zaplatit žalobci částku 11 228 Kč do jednoho (1) měsíce od právní moci rozsudku do rukou Mgr. Pavla Krause, advokáta.

Odůvodnění

[1] Žalobce napadl shora uvedené správní rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí České inspekce životního prostředí, oblastního inspektorátu Praha, oddělení odpadového hospodářství (dále také jen „inspekce“), ze dne 14. ledna 2019, čj. ČIŽP/41/2018/15157. Ve správním řízení byla žalobci uložena pokuta ve výši xxxx Kč za správní delikt podle ust. § 66 odst. 3 písm. d) zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „zákon o odpadech“), spočívající v provozování zařízení k využívání odpadů na pozemcích parcelní čísla X, X a X v

katastrálním území X (bývalý odval dolu X) v rozporu se schváleným provozním řádem, čímž porušil ust. § 19 odst. 1 písm. c) zákona o odpadech.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí v celém rozsahu, domáhal se jeho zrušení, včetně zrušení prvostupňového správního rozhodnutí, a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě uplatnil tyto žalobní body, jimiž je soud při svém přezkumu vázán. Napadené rozhodnutí považuje za nezákonné z důvodu nerespektování ust. § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“), neboť podle jeho názoru odpovědnost za správní delikt zanikla, neboť k němu mělo dojít dne 5. 4. 2016. Nesouhlasí s aplikací ust. § 32 odst. 3 ve spojení s ust. § 112 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „*zákon o odpovědnosti za přestupky*“), a že pokutu bylo možné uložit do 5. 4. 2021. Podle názoru žalobce je nutné postupovat podle ust. § 67 odst. 1 zákona o odpadech účinného do 30. 6. 2017 ve spojení s ust. § 112 odst. 1 a 4 zákona o odpovědnosti za přestupky, a protože ke spáchání deliktu mělo dojít dne 5. 4. 2016, řízení o něm bylo zahájeno dne 14. 9. 2016, a napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 23. 4. 2019, čímž byla překročena tříletá lhůta podle ust. § 67 odst. 1 zákona o odpadech.

[3] Ve druhém žalobním bodě poukazuje na to, že v odvolání namítal, že prvostupňové správní rozhodnutí neobsahuje řádné odůvodnění, přičemž inspekce nedostatečně zjistila skutkový stav tím, že se nevypořádala s návrhem žalobce na výslech svědků. Znovu uvádí, že žalovaný porušil ust. § 89 odst. 2 správního řádu, a že inspekce porušila další ustanovení správního řádu ohledně neprovedení svědeckých výpovědí. Konkrétněji uvádí, že xxxx měli prokázat tvrzení žalobce, že nepřevzal do zařízení zapáchající fůru odhadem 5 x 4 metry ve výši do 1 metru, resp. že se nedopustil porušení podmínky v provozním řádu v kapitole 4.1., když k rekultivaci nepřevzal a neuložil odpad neznámého původu bez předchozí znalosti jeho složení, a že nepostupoval v souladu s kapitolou 8.2. provozního řádu, když odpad nechal odvézt nechal odvézt na náklady dodavatele. Inspekce neodůvodnila, proč ani jeden navržený důkaz svědeckou výpovědí neprovedla, čímž porušil rovnost stran podle ust. § 7 odst. 1 ve spojení s ust. § 50 odst. 3, § 3 a § 68 správního řádu.

[4] Ve třetím žalobním bodě cituje ustanovení správního řádu a poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 3. 2010, sp. zn. 3 Ads 143/2009-47, konkrétnější vymezení ve vztahu k věci samé provedeno není.

[5] Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhoval její zamítnutí, přičemž obsahově uváděl obdobné závěry, jako v odůvodnění napadeného rozhodnutí ve vztahu k uplatněným odvolacím námitkám, nebo odkazoval na průběh správního řízení. Ust. § 112 odst. 1 a 4 zákona o odpovědnosti za přestupky na věc nedopadají, ale na otázku lhůt je nutné aplikovat ust. § 112 odst. 2 tohoto zákona. Podle ust. § 67 zákona o odpadech lhůta byla zachována, ke dni 30. 6. 2017 neuplynula ani lhůta 3 let pro postih správního deliktu, odkazuje přitom na věc již řešenou správními soudy (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2017, čj. 3 As 114/2016-46). Ohledně navržených důkazů odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde je tato část odvolací argumentace konkrétně rozebrána, poslední část žaloby postrádá konkrétnější zdůvodnění.

[6] V odůvodnění napadeného rozhodnutí je ke druhému žalobnímu bodu, který obsahově odpovídá i části odvolací argumentace, uvedeno, že provozní deník je součástí spisu (kopie za leden a duben 2016), a z něho neplyne, že by došlo k nějaké mimořádné události, včetně odmítnutí přijetí odpadu do zařízení. Ohledně svědka xxxxx žalobce neuvedl, jaký má tato osoba vztah ke správnímu řízení, svědkyně xxxxx je pravděpodobně zaměstnankyně společnosti xxxxx., čemuž svědčí její emailová adresa. Žalobce v odvolání neuvedl, jaký vztah mají tyto osoby k řízení, jak by mohly svou výpověď vyvrátit inspekci dostatečně prokázanou a podloženou skutečností, že žalobce přijal do zařízení předmětný odpad. Jedním z podkladů byl „protokol o zpětném předání a převzetí zapáchajícího odpadu společnosti xxxx.“, dá se z názvu tohoto dokladu dovodit, že pokud žalobce tento odpad předal společnosti xxxxx., musel ho z logiky věci předtím do zařízení převzít, jinak by nemělo smysl protokol sepsávat. V protokolu je žalobce titulován jako „strana předávající“, takže pokud žalobce předával odpad, uložený minimálně v době kontroly inspekce v zařízení, musel ho do zařízení přijmout, zvláště když v provozním deníku absentoval záznam o odmítnutí převzetí odpadu. Z tohoto protokolu rovněž plyne, že žalobce odpad předal společnosti xxxxx až dne 21. 4. 2016, tedy 16 dní po provedené kontrole, což svědčí tomu, že žalobce odpad do zařízení přijal, když se zde tento odpad nacházel po tak dlouhou dobu, předání odpadu společnosti xxxxx pak navíc proběhlo až v návaznosti na provedenou kontrolu zařízení. Výpovědi svědků by tak mohly osvětlit pouze okolnosti nakládky či vykládky odpadu, ale nemohly mít vliv na posouzení dané věci, resp. by nemohly nikterak zvrátit nezpochybnitelné zjištění inspekce.

[7] Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházející přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvážil takto.

[8] Podle ust. § 67 odst. 1 zákona o odpadech, ve znění účinném v rozhodné době: *„Řízení o uložení pokuty lze zahájit nejpozději do 1 roku ode dne, kdy se o porušení povinnosti příslušný správní úřad dozvěděl; pokutu však lze uložit nejdéle do 3 let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo.“*

[9] Podle ust. § 112 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky: *„Zahájená řízení o přestupku a dosavadním jiném správním deliktu, s výjimkou řízení o disciplinárním deliktu, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních zákonů.“*

[10] Ust. § 112 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky ke dni vydání tohoto rozsudku bylo zrušeno dvěma nálezy Ústavního soudu č. 54/2020 Sb. a 325/2020 Sb.

[11] V posuzované věci, po vydání shora uvedených nálezů Ústavního soudu, nelze postupovat při počítání lhůt pro odpovědnost za spáchání správního deliktu jinak než podle ust. § 67 odst. 1 zákona o odpadech ve znění účinném do 30. 6. 2017 (tedy ve znění účinném i v době spáchání správního deliktu), a to při využití ust. § 112 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky. Žalobce byl odsouzen za správní delikt, který je skutkově vymezen tak, že dne 5. 4. 2016 byl shledán při provozu zařízení rozpor se zákonem (toto

datum a toto skutkové vymezení je provedeno ve výroku prvostupňového správního rozhodnutí), proto lhůta pro uložení pokuty činila tři roky ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo, a skončila dnem 5. 4. 2019. Z obsahu správního spisu je patrné, že napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 23. 4. 2019, tímto dnem rozhodnutí o uložení pokuty nabylo právní moci, což je po uplynutí zákonné tříleté lhůty. Lhůta pro uložení pokuty tak uplynula před jejím pravomocným uložením.

[12] V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu považuje za důvodnou a proto napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (ust. § 78 odst. 1, 4 s.ř.s.). Soud pro úplnost uvádí, že zjištěná nezákonnost je ke dni vydání tohoto rozsudku, a plyne z kasačního nálezu Ústavního soudu, který byl vydán v době mezi vydáním napadeného rozhodnutí a tohoto rozsudku.

[13] Pro úplnost soud uvádí, že vzhledem k uplynutí lhůty pro uložení pokuty již další rozebrání žalobních bodů nemá praktického smyslu, proto není provedeno.

[14] Ve věci soud rozhodl rozsudkem bez nařízení jednání, neboť účastníci proti takovému postupu neměli ve stanovené lhůtě námitek a jednání k projednání žaloby nebylo nutné, když soud neprováděl další dokazování (ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.).

[15] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalobce byl ve věci úspěšný, náleží mu tato náhrada, která se sestává ze zaplaceného soudního poplatku (3 000 Kč), a z odměny za zastupování advokátem podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů, a to celkem za dva úkony právní služby (převzetí věci a sepsí žaloby). Výše úkonu činí 3 100 Kč, výše režijního paušálu pak 300 Kč. Platební místo náhrady nákladů řízení soud určil do rukou advokáta podle ust. § 148 odst. 1 o.s.ř. Advokát je plátcem daně z přidané hodnoty, proto přiznaná odměna a režijní paušál je zdanitelným plněním a přísudek tak byl o tuto částku daně zvýšen. Konkrétní rozpis položek je následující: odměna - 3100 Kč x 2 + 21% DPH, režijní paušál - 300 Kč x 2 + 21% DPH, soudní poplatek - 3000 Kč, celkové náklady řízení bez vyčíslení DPH: 9800 Kč, DPH 21%: 1428 Kč, celkové náklady řízení s vyčíslením DPH: 11228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 6. května 2021

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu